

Begrebet bydende nødvendige hensyn til væsentlige offentlige samfundsinteresser er ikke defineret i direktivet eller EF-domstolens praksis. Projekter og planer, der opfylder kravet om at være af væsentlig samfundsinteresse, vil almindeligvis være af national karakter.

Med alvorlig skade på ejendom forstås skade, som rækker videre end gener og almindelig forretningsrisiko. Kravet om alvorlig skade skal ses på baggrund af den beskyttelse, som direktivet tilsigter. Bestemmelsen tager også sigte på at afværge alvorlig skade.

§ 65, stk. 6, indeholder ikke en pligt til at træffe kompensationsforanstaltninger eller lignende.

§ 29 a og § 65, stk. 6, omhandler således ikke spørgsmålet om eventuel etablering af erstatningsbiotoper for beskyttede arter.

Det forhold, at der etableres en erstatningsbiotop, vil dog sandsynligvis kunne indgå i den samlede vurdering af, om en konkret fravigelse kan tillades.

Stk. 6. indeholder den generelle adgang til dispensation og har betydning for alle aktiviteter, der ikke kræver tilladelse efter naturbeskyttelses-, miljø eller planlovgivningen eller efter anden lovgivning der gennemfører habitatdirektivet.

Det foreslås, at miljøministeren administrerer forbuddet mod forsætlige forstyrrelser samt forbuddet mod beskadigelse af yngle- eller rasteområder. Baggrunden herfor er, at miljøministeren i forvejen er myndighed i sager om artsfredning efter naturbeskyttelsesloven og jagt og vildtforvaltningsloven. Miljøministeren er endvidere efter skovloven sektormyndighed i fredskov, herunder den gældende beskyttelse af yngle- eller rasteområder på fredskovspligtige arealer, hvor forslaget forventes at få størst virkning.

Stk. 7 tager højde for at andre myndigheder, der i forbindelse med ansøgninger om tilladelser, godkendelser eller dispensationer vurderer aktiviteternes forhold til forbuddene i § 29 a kan dispensere under de samme snævre betingelser, som er fastsat i stk. 6. Således fastsætter §§ 11 og 12 i habitatbekendtgørelsen, bekendtgørelse 408 af 1. maj 2007 som ændret ved bekendtgørelse nr. 1443 af 11. december 2007, at myndigheden skal vurdere de ansøgte aktiviteter virkning på yngle- eller rasteområder for beskyttede arter. Tilsvarende bestemmelser findes f.eks. i bekendtgørelse 874 af 2. september 2008 om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår anlæg og udvidelse af havne og kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet. Bestemmelsen i forslaget til stk. 7 sikrer, at der ikke opstår dobbeltkompetencer.

Til nr. 6 (§ 71, stk. 4 og 5)

Der rettes op på forkerte henvisninger i lov nr. 508 af 17. juni 2008 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love (Gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse).

Til nr. 7 (§ 71 a og § 71 b)

§ 71 a

§ 71 a giver ministeren bemyndigelse til at ændre lovens bilag 3 - 5 til opfyldelse af habitatdirektivet. Det kan for eksempel blive aktuelt, hvis de relevante bilag til direktivet ændres.

§ 71 b

Med forslaget til den nye § 71 b i naturbeskyttelsesloven bemyndiges forsvarsministeren til at fastsætte regler eller træffe bestemmelser om forsvarets aktiviteter med henblik på at gennemføre Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på naturområdet.

Bemyndigelsen skal anvendes til udfærdigelse af administrative forskrifter, der sikrer, at bestemmelserne i habitatdirektivet om gennemførelse af konsekvensvurderinger af forsvarets øvelsesaktiviteter i forhold til Natura 2000-områderne overholdes. Det gælder både forsvarets aktiviteter på landjorden, i luften og på havet. Reglerne vil blive gennemført ved, at forsvarsministeren udsteder en bekendtgørelse, der sikrer implementeringen af de nævnte bestemmelser. Det skal endvidere sikres, at forsvarets aktiviteter ikke er i strid med habitatdirektivets artikel 12 om beskyttelse af visse arter.

Lovforslaget sikrer således gennemførelsen af kravet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3 om, at planer og projekter, som i væsentlig grad kan påvirke det pågældende område, skal vurderes for deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne. På baggrund af konklusionerne i denne vurdering træffes der afgørelse om, hvorvidt aktiviteterne kan gennemføres. Tilsvarende sikres gennemførelsen af habitatdirektivets artikel 12 om generel beskyttelse af visse arter.

Der er for forsvarets skyde- og øvelsesområder til lands udarbejdet drifts- og plejeplaner, der i vid udstrækning allerede tilgodeser de hensyn, der skal varetages, såvel i forhold til Natura 2000-områder som i forhold til generelt beskyttede arter.

Implementeringen af habitatdirektivets regler om vurdering af forsvarets aktiviteter er således en videreudvikling af varetagelsen af miljø- og naturbeskyttelsehensyn på forsvarets arealer.